

Vaders

Vaders gaan niet dood

die tillen je op
met mannenarmen

stoer en stevig
op hun nek

daar zit je, daar hoor je
vaders meisje
hoog in de lucht
de mooiste plek

met uitzicht over heel je leven
wijds en ver en ongerept
zodat je blij en zonder vragen
niets dan puur vertrouwen hebt

vaders gaan niet dood
nog niet

en als ze gaan
en stil en kwetsbaar
zijn vertrokken met de tijd
zonder afscheid
zonder woorden
raak je meer dan alles kwijt

maar vaders gaan niet dood

die spinnen stevige draden van vroeger
weven een web van tranen en touw
in elke vezel van verlangen
gevangen wat hij voelt voor jou

en in dat warme web vol liefde
word jij moeder, word je ouder

en draagt hij onvermoeibaar sterk
dat kleine meisje
op zijn schouder
altijd

want vaders gaan niet dood

